VOL. 58, No. 24, DECEMBER 15, 1966. 58. ÉVF., 24. SZÁM, 1966. DECEMBER 15.

# Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America — Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JÉZUS mondá: "De kell, hogy előbb hirdettessék az evangélium minden nép között." (Márk 13:10.)

## Egy magasztos jövendölés

"Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk és az uralom az ő vállán lészen és hívják nevét: csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének." (Esaiás 9:6)

*Itt állunk ismét Jézus születésének évfordulója előtt, amelynek ünneplése mindig különös érzést vált ki nálunk. Nincs mégegy egyházi ünnep, amely elé oly nagy várakozással tekintene a keresztyén világ népe, mint a karácsony elé.*

*Jézus születésének ünneplése körül eltűnnek a felekezeti hovatartozandóságok és mindenki úgy érzi, hogy joga van az ünnepléshez, mert az, Akit ünnepelnek, az övé is, mert a közé, a nép közé tartozik ő is, amely felől írva van, hogy sötétségben jár, de világosság támad fel neki annak jövetelével, Akit még az édenkerti tragédia alkalmával megígért az Isten, mint olyat, aki a gonoszra csábító fejét meg fogja törni. Igen, ő is ott ül a halál földön és rá veti sötét árnyékát a bűnnek egyszülött gyermeke, a halál. Igen, érzi azt, hogy neki is joga van ahhoz a világossághoz, amely egyedül van hivatva arra, hogy megvilágítson minden e világra született embert.*

*Karácsony áldott ünnepe! Te hasonló vagy a kereszthez, amelynek lábánál egyesülnek a dogmák által szétékelt felekezetek. Bölcsőd körül is együtt borulunk le megtestesült Isten Fia, mert nekünk születtél, nekünk adattál Te, Aki vállaidon az uralom jelvényét viseled és egyik jelképes neved ez: "Csodálatos."*

*Nem taposta lába a földet még egy olyan személynek, mint Jézus Krisztus.*

*Csodálatos volt az Ő testi fogantatása, olyannyira, hogy évzeredek után sem tudjuk megérteni és megmagyarázni, hanem csak mély tisztelettel megállunk a titokzatos esemény előtt és csodálattal ismételgetjük azt, amit az Írás tudtunkra ad:*

"Fogantatott Szentlélektől,
született Szűz Máriától."

*De a csoda esemény nem fejeződik be ezzel, mert az esemény történelmi szálai a betlehemi mezőre vezetnek bennünket, annak a mennyei világosságnak a meglátására, melynek fénykévéjéből kibontakozni látjuk azt az angyal csoportot, amely egy főangyal vezetésével megjelent azért, hogy mikor ez elvégzi világot átható prédikálását;*

"Született nektek ma a Megtartó,
Aki az Úr Krisztus . . .",

*soha nem hallott énekszöveggel és még csodálatosabb melódiával átölelhessék a földet az éggel ezt mondván:*

"Dicsőség a magasságban Istennek
és a földön békesség
és az emberek között jóakarat!"

*Kívüle ki az, akinek jászol bölcsőjénél egyformán hódoltak pásztorok és királyok s egyik csoportot a mennyei követ küldte oda, a másikat pedig egy égi tünemény vezette sivatagokon keresztül?*

*Gyermek éveiről legendák özönét beszélik. Nyilvános fellépésekor is·*

(Folytatás a 2. oldalon)

**Istentől gazdagon megáldott karácsonyi ünnepeket kívánunk kedves munkatársainknak és kedves olvasóinknak**

# EGY MAGASZTOS JÖVENDÖLÉS

(Folytatás az 1. oldalról)

mét megerősíttetett az ég és a föld összekapcsolása, amikor lábai ott pihentek a jordánparti földön s a jó Isten beszélt emberi szavakkal, mialatt a Szentlélek átszárnyalta a csillagos és levegő-egeket azért, hogy hitelesítő pecsétként feltűnjön annak fején, Akire a kereszt rávetette sötét árnyékát.

Beszédében is "csodálatos" volt és marad Ő. Úgy beszélt, ahogy még embert nem hallottak beszélni. Kijelentései olyanok, amelyeknek idézései még ma is bűnbeismerésre, megtérésre és újjászületésre kényszerítik az embereket. De nemcsak ez, hanem szavai vigasztalnak, reményt öntenek a csüggedők szívébe és megerősítik a haldoklók lelkét. Szavai elmosódnak mindenkinek, de Krisztusé soha. Túlélik azok az ég és a föld elmúlását is.

"Csodálatos" Ő haláltusájában is. Úgy küzdött, mint ember, de úgy halt meg, mint Isten...

"Csodálatos" feltámadásában és a mennybe emelkedésében is. Ott áll a csodák csodájának a központjában s minden azt bizonyítja, hogy ez a névhez fűződő tulajdonság mennyei fényben ragyog rajta a világ végezetéig.

"Tanácsos" egy másik jelképes neve Jézusnak. Isten-ember kivoltávoz tartozik bölcsességének az a pontja is, hogy tanácsadásaiban páratlan Ő és tanácsai nem abban magaslanak ki, hogyan kell az embereknek földi gazdagsághoz jutni, hanem abban, hogyan lehet a csillagokon túl szárnyalni egész addig az országig, melyben az Isten királyi széke áll:

"Szükség nektek újonnan születnetek: Ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja meg az Isten országát" — mondta és mondja ma is azoknak, akik a mennyországba akarnak jutni.

Ehhez hasonló tanácsot ad azoknak, akik Isten akarata szerint akartak cselekedni és kérdezték Őt: "Mit tegyünk, hogy az Isten munkáit végezzük?"

"Az Isten munkája az, hogy higgyetek abban, Akit Ő küldött!"

"Legyetek azért tökéletesek, mint a ti mennyei Atyátok tökéletes!"

"Erős Isten" is az Ő neve. Jézus személyében Isten jött le a földre:

"Minden versengés nélkül nagy a kegyességnek eme titka: Isten megjelent testben, megigazíttatott lélekben, megláttatott az angyaloktól, hirdettetett a pogányok közt, hittek benne e világon, felvitetett dicsőségbe."

"Erős Isten" Jézus halhatatlanságában is éppen úgy, mint teljhatalmú uralkodásában egész addig, amíg ismét eljön a földre utolsó ítéletet tenni, istenségének korlátlan hatalmával.

"Örökkévalóság Atyja" nevét is viseli Ő. Az atyai méltóságra a gyermek emeli az embert. Gyermek-áldás nélkül csak ember marad az ötven esztendei házasélet után is. Jézusra mindenképpen illik az Atya név viselete és pontosan úgy, ahogy ezt a próféta látta évszázadokkal születése előtt és az Atya szó elé oda tette az "örökkévaló" szót, amely azt jelenti, hogy minden teremtménynek előtte volt Ő. Tudva azt, hogy ebben az értelemben nehéz az Ő atyaságát éppen úgy megérteni, mintha megváltó munkájával akarnánk azt bizonyítani, így egy világosabb oldalát mutatjuk meg az atyai méltóságnak:

Az atyaság felelősséggel jár, mert a gyermekeket nevelni kell. Ebben Istennel egyenlő Jézus. Gyermekeinek eltartásáról csodálatosan gondoskodott még mielőtt azok léteztek volna. Felfoghatatlan mennyiségben teremtett gyümölcsöt számukra. Megrakta a föld gyomrát kincsek özönével. Utánozhatatlan pompába öltöztette a természetet és mindent megtett azért, hogy boldogok legyenek gyermekei az élet ezen ágazatán. De gondoskodott lelkének eledeléről is, hiszen tudta Ő a kezdet kezdetén, hogy nem csak kenyérrel él az ember, amiért is közvetlen mondott szavaival beszélt az emberekhez úgy,, hogy szavai ébren tartották azok lelkiismeretét. Az idő teljességének eljövetelével pedig, el jött lakni is az emberekhez és hozzájuk intézett beszédeiről azt a kijelentést tette, hogy szavai lélek és élet. Szívvel és lélekkel érzékelhetőleg vele van gyermekeivel szüntelen és gondozza azokat atyai odaadással itt, a mennyországban pedig, keserűség nélküli édes örömökkel borítja őket.

"Békesség fejedelme" néven is említi Őt a próféta. Mennyire találó ez az elnevezés Jézusra. Nálánál békésebb természetű ember nem élt a földön soha, de nincs a mennyben sem. Ezért léphetett fel megbékéltető szolgálattal Isten és a világ között és a haragvó Isten elfogadta békéltető szolgálatát és kiengesztelődése bizonyítékául, elmegy lakni abba az emberi szívben épített otthonba, amelyben békességet teremtett szerelmes Fia.

Örökségül békességet hagyott gyermekeinek. Ennek értéke többet ér millió aranyhegynél. Békétlenségben élő, vagy egyenesen feldúlt családi otthonok tanuskodnak e mellett a nagy igazság mellett. Háború általi világégések igazolják, hogy nincs nagyobb kincs a békességnél, amit itt megzavarhatnak emberek, de ahová Jézus várja gyermekeit, állandó a nyugalom és béke, mert tisztáltalan nem mehet át annak a városnak gyémánt kapuin.

Testvéreim! Ennek a minden tekintetben csodálatos Jézus Krisztusnak születése évfordulója előtt állunk. Külsőleg készül hozzá a világ, de nagyon rosszul. Azok készülnek jól, akik igyekeznek szíveiket tisztítani Jézus ne mfog beállítani december 25-én senkihez testben. Testet csak akkor fog magára ölteni, amikor jön ítéletet tenni. Most szellem Ő, mint az Isten és láthatatlanul, de érzékelhetően keres fel bennünket egyénenként, de köztünk van mindig ígérete szerint. Szíveinket akarja betölteni magával. Ünneplése csak annak lesz teljes, aki szívébe fogadja az értünk megtestesült, helyettünk meghalt, reménységünkért feltámadott és szellemmé magasztosult Jézus Krisztust.

Molnár Antal

# AZ ISTEN KÜLDÖTTE

(Zsid. 1:1—4.)

*Ha valakinek üzenetet küldünk, az üzenet fontossága és a címzett állása szerint választjuk meg a közlés módját. Egy rövid értesítést, amit közvetlen munkatársunknak, vagy ismerősünknek küldünk, nyugodtan írhatunk egy szimpla levelező lapra. Hivatalos helyre már jobban ügyelünk a formára, s ha egész magasrangú egyénhez fordulunk, a lehető legjobb módot választjuk. Országok is küldenek üzeneteket egymásnak. Itt is ugyanez az elv adja meg az irányvonalat. Az ügy fontossága és a másik államhoz való viszony szabja meg az üzenet átadásának módját. A legnagyobb megtiszteltetés egy ország számára, ha a másik küldöttséget küld és a küldöttséget maga az államfő vezeti. Istennek üzenete van hozzánk.*

Istennek üzenete van hozzánk. Ez a felolvasott Ige csodálatos mondanivalója. Isten sokszor és sokféleképpen szólt az emberekhez, sohasem hagyta kinyilatkoztatás nélkül. A Szentírás nem egyéb, mint annak leírása hogy Isten miként közeledett a különböző időkben élő emberekhez és azok hogyan fogadták Isten üzenetét. A Szentírásnak ez a központi témája és tartalma. Csak ebből a szemszögből nézve értjük meg a lényeget, nem pedig ha természettudományos, vagy történelmi szempontból vizsgáljuk.

Istennek mondanivalója van számodra is kedves olvasóm. Mondanivalója van a húszadik század emberének számára. A modern ember számára, aki néha már úgy beleszédül elért eredményeinek mámorába, hogy Istent feleslegesnek tartja. Aki csak akkor gondol Istenre, ha betegség, haláleset vagy más egyéb megrázkódtatás kizökkenti magabiztos állásbpontjából.

Ez az Isten talán már hozzád is szólt sokszor és sokféleképpen. Először talán akkor szólt hozzád, amikor édesanyád imára tanított, szólt hozzád, amikor a hittanórán vagy a vasárnapi iskolában megismerted az Ő parancsolatait és rajta keresztül az Ő akaratát életed útja felől. Ugyan ez az Isten szólt hozzád egy-egy csendes órában, amikor érezted, hogy határozott döntést vár tőled; hívott és várt, hogy az Ő útjára lépj. Talán szólt hozzád édesanyád csendes könnyein keresztül, amikor a bűn útjára léptél és minden szóbeli figyelmeztetés hiába volt. Szólt hozzád betegágyán, szeretteid koporsói mellett, életed romjai felett.

Igen, sokszor és sokféleképpen szólt hozzád. Ebből láthatod, hogy milyen komolyan veszi azt, hogy te végre figyelj az Ő szavára. Ember már rég feladta volna.

De ezen felül még valamit figyelembe kell venned. Isten szól hozzád az Ő Fián keresztül. Olyan nagyra becsül, olyan komolyan veszi a veled való kapcsolatot, hogy a legnagyobb rangú követet küldte hozzád. Annyira szeret téged.

Szeretném, ha ez évben ezzel a tudattal indulnál a karácsonyi ünnepek felé. Isten szeret, Isten komolyan számít rád, kapcsolatba akar lépni veled.

Talán sok barátod, ismerősöd van. Van-e valakid, aki igazán szeret téged? Aki úgy szeret, hogy mindenét feláldozná érted, még életét is? Nézd az Isten Fiát, aki felcserélte a menny dicsőségét a betlehemi jászollal, hogy elhozza hozzád Isten üzenetét. Aki a jászoltól a keresztig — ahol eltörölte az Isten és közöttünk, válaszfalként álló bűnt, — vállalta az áldozatot értünk, mert annyira szeret bennünket. Ő szeret téged is.

Életünk egyik fájdalmas pontja az a tapasztalat, hogy sokan csak addig foglalkoznak velünk, míg szükségük van ránk. Ha már nem vagyunk hasznukra, elejtenek, mint a gyermek az értéktelen játékot.

Isten nem ejt el bennünket. Ő komolyan számít ránk, akkor sem taszít el minket, ha mi bűnös életünkkel eltékozoltuk értékeinket és üres kézzel, lerongyolódva, beszennyezve térünk vissza Őhozzá. A szegény, jászolban fekvő kicsiny gyermek által Isten azt üzeni nekünk: akármilyen szegényen, akárhogy letörve, csak jöjjünk hozzá.

## Felhívás olvasóinkhoz

**A posta központi hivatala értesítése alapján kérjük kedves olvasóinkat arra, hogy "ZIP CODE" számaikat haladéktalanul küldjék be Szász testvérhez, mert a jövő év kezdetétől nem továbbítják azokat a másodrendű postázásokat, amelyekről ez hiányzani fog. Szász testvér címe a következő:**

**MR. JOHN SZASZ**
**1619 Edward Avenue N. E.**
**CANTON, OHIO 44705.**

## A Magasságos Fia

Angyal szólta ezt Máriának,
Régen próféta hírdette;
Magasságos Jézust e földre
Szabadítóul küldötte.

Isteni béke öröm-hírből
Jámbor pásztorok szóljanak;
Üdvösséget váró emberek
Jóakaratról halljanak.

Fiú országa nagy, végtelen;
Izrael elszéledt juhait
Megkeresni, orvosolni jött
S törölni minden bűneit.

Magasságos Fiát Izrael
Nem fogadta. Hát te ismered?
Meghívtad, hogy vegye hajlékul
Bűnbánó, megújult szíved?

Váró, hivő Pilgrim-vándorok,
Nagy, Magasságos szent Fiát
Várjuk, mert Ő eljön bizonnyal;
S megnyitja a Menny ajtaját.

Először jött, mint kisded-gyermek;
Istálló volt dús otthona;
Másodszor jön nagy dicsőséggel;
Fején isteni korona.

Jézus, Magasságos szent Fia:
Hegyen, völgyön új életet
Lehelj, mindenhol az ünnepen
Töltse be szívünk béke, szeretet.

**Csehy Mihály**

# A SZERKESZTŐ ROVATA

## Múlt, jelen és jövő

Testvéreim! Lapunk nem jelen meg többször ebben az esztendőben. Szeretnénk úgy fejezni be ezt az esztendőt, hogy az ebben tapasztalt események hagynának olyan nyomokat lelkünkben, amelyek tennének bennünket vigyázókká, bátrakká de megelégedetteké is a következő évben. — Örülnénk annak, ha segíthetnénk ebben az itt leírott szavakkal minden olvasónknak. Óh, ha megláthatnánk mindenek felett azt, hogy mennyire volt hozzánk közel az Úr!

### A MÚLT

A múlt nagyon változatos volt s ha vissza tekintünk azokra, látunk mögöttünk koporsót, amelyben annak kihült teteme pihent csendesen, aki annyira volt nekünk kedves, mint a saját életünk...

Látunk mögöttünk és körülöttünk élő halottakat. Az év elején még reméltük, hogy talán sikerül őket a halál árnyéka alól kimenteni, mely már szorosan körülvette őket köteleivel. Most ott vergődnek tehetetlenül, szinte önkívületi állapotban, testi és lelki értelemben...

Láttunk hűtlenné vált barátokat, akiknek ellenséges magatartása mély fájdalom alatt tartja szíveinket...

Látunk az atyai háztól távolódó, s talán elűzött gyermekeket...

Halljuk az élet tengerének irtózatos morajját, amely annyira megfélemlített bennünket, hogy közel voltunk a kétségbeeséshez...

De fordítsuk tekintetünket más irányba is:

Nemcsak koporsót láttak szemeink, hanem bölcsőt is és így nemcsak a félelmetes halált láttuk, hanem a viruló életet is...

Nemcsak élő halottakat láttunk, hanem az élettől duzzadó és minden jóra vállalkozó szellemet is...

Nemcsak hűtlenné vált barátot, hanem hozzánk szinte testvérként ragaszkodó magatartást is.

Nemcsak tékozló fiú távozását láttuk, hanem vissza törekvő, megjavult gyermeket is...

S mielőtt az élet tengerének vad hullámai összecsaptak volna felettünk, azt vettük észre, hogy egy hatalmas kéz emelkedett fel és vissza tartotta azokat. Ez az Isten keze volt.

Milyen kár, hogy nem tudjuk megcsókolni!

### A JELEN

A jelen áttekintése, két érzést vált ki nálunk:

1. A csodálkozás: Csodáljuk magunkat azért, mert még vagyunk. Csodáljuk, hogy annyira közel jött hozzánk az Úr megpróbáltatásaink idején...

2. A háládatossák: A mi megtartónk Isten volt. Ha az Úr nem lett volna velünk... Eszményeink elérésében ki segített, ha nem Ő? Isten közel volt hozzánk, mert előbb eljött hozzánk Jézus. Megmosott és megtisztított s amikor már örömmel énekeltük:

*"Lehullott, lehullott, lehullott,, minden teher szívemről lehullott...",*

akkor jött hozzánk az Úr s azóta: Jár velünk s beszélget velünk.

### A JÖVŐ

A jövő erősen lefátyolozott arccal jelent meg előttünk. Olyan ő, mint a karácsonyi Mikulás. Ki tudná megmondani, hogy mosolyog-e, vagy redős a homloka?

Vajon úgy közeledik-e hozzánk, mint Joáb Abnerhez, azzal a színezettel, hogy megcsókol s nem, hanem megöl...?

Vajon hozza-e aranytálcán ellenségünk fejét, mint vitte Salome Keresztelő Szent János fejét...?

Vajon tele gabonazsákkal közeledik-e hozzánk, mint Jákób fia atyjuk sátora felé...?

Vajon ünnepélyre hív s aztán megöl, mint Absolon Amont...?

Ki tudna ezekre a kérdésekre feleletet adni?

De nem is lényeges az, hogy ezeket előre megtudjuk, hanem a fontos az, hogy haladjunk mindig és mindenütt Jézussal s vele bátran nézhetünk szembe a jövővel és csakis úgy mondhatjuk:

"Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít".

**Molnár Antal**

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK
GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly

**OFFICE OF PUBLICATION**
Hungarian Baptist Union of America
2844 East 130th St., Cleveland, O. 44120

Editor — Szerkesztő:
Rev. ANTON MOLNÁR
1370 Michigan Blvd.
Lincoln Park, Mich. 48146

*Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio.*

Subscription fee: $3.00 per year

Előfizetés és címváltozás
erre a címre küldendő:
Mr. John Szász
1619 Edward Avenue N. E.
Canton, Ohio 44705

**Printed by**
CLASSIC PRINTING CORPORATION
**9029 Lorain Ave.**, Cleveland, O., 44102

### AZ ATTILA TV.-NŐNEK KÜLDÖTT TÁVIRAT A TITKÁR TV. ÁLTAL

The Hungarian Baptist Union mourns the passing of Brother Attila.We will always be grateful to God for him, and his many years of faitful service. We, your brothers and sisters in Christ, are praying for you. (Isaiah 41:10.)

### ATTILA TV.-NŐ VÁLASZA A SZÖVETSÉGNEK

Dear Sisters and Brothers: Your lovely flowers, gifts and accompanying telegram expressed an affection and understanding which we will always cherish.

Thank you for all your kindness.

God bless you and keep you in His loving grace.

Yours in the Lord,
**Mrs. Attila and Family**

# Nők rovata

Női konf. elnöke: Bányai Sándorné
Pénztáros: Mrs. Elizabeth Haydn
Alelnök: Németh Lajosné

Rovatvezető: Szerencsy Mária, 105 Demott Lane, Somerset, N. J.

## Kicsiny Betlehem

*volt az a hely, ahol Jézus megszületett. Augusztus császár rendeletet adott ki összeírásra, másszóval népszámlálásra. Mária Józseffel együtt eleget tesznek polgári kötelességüknek, elindulnak szülővárosukba, Betlehembe az összeírásra. Utazásuk az adott körülmények között — ha József figyelmességével kényelmesebbé is szerette volna tenni — mégis már terhes és fárasztó lehetett az út.*

*Keresték is a pihenést, hol is hajthatják álomra fejüket... Hiába kopogtattak a vendégfogadó ajtaján — "nem vala nekik helyük a vendégfogadó háznál". (Luk. 2:7). — Bezárt ajtó... bezárt szívekkel találkoztak csak... egyetlen emberi szív sem akadt, amelyik megértéssel, Máriával együtt dobbant volna meg. Csak az Atya szeme, szeretete és gondviselése kísérte! A szalma-ágyat is zokszó nélkül fogadta az alázatos Mária, jó volt a hosszú út után lepihenni.*

*Boldogan, anyai féltéssel bepólyálá Őt és helyezi a jászolba" (Luk. 2:7.) gyermekét, figyelmesen rendezgeti ..a ..szertehulló ..szalmaszálakat, hogy az adott körülmények között is puha fekhelyet biztosítson a királyi gyermeknek.*

*Látogatók érkeznek... A jászol mellett fogadja Mária a napkeleti bölcseket, akik királyi ajándékot hoznak a királyi gyermeknek "kincseiket kitárván, ajándékokat adának Neki: aranyat, tömjént és mirhát" Dávid király hosszú idővel Jézus születése előtt így énekelt felőle: "...a szigetek királyai hozzanak ajándékot, Soba és Szeba királyai adománnyal járuljanak elé" (Zsolt. 72.10).*

*Rövid nyugalom után újra úton van Mária gyermekével. József isteni parancsot kap: "...vedd a gyermeket és annak anyját és fuss Egyiptomba és maradj ott..."*

*Sötét éjszakába visz az út, mikor búcsút intenek Betlehemnek, engedelmesen eleget téve az isteni intésnek, eltávozik a család Egyiptomba. Hóseás próféta jövendölése beteljesedett: "...Egyiptomból hívtam ki az én fiamat." (Hós. 11:1).*

*Ezalatt Betlehem otthonainak nyugalmát, szörnyű sikoltás, szívettépő zokogás tölti be. Anyák könnye öntözi kisdedeik nyugvóhelyét... ártatlan gyermekek vére kiált, a gyermek gyilkos Heródes, a trónját féltő uralkodó felé.*

*Ezalatt Jézust Egyiptomban őrzi az Atya gondviselése és ott várja be József Istennek újabb utasítását: "vedd a gyermeket és annak anyját és menj Izrael földjére, odajutván lakozzál Názáret nevű városban" (Máté 2:20, 23.). Itt élt és nevelkedett a gyermek Jézus a prófécia jövendölése szerint: "Názáretinek fog neveztetni." Harminchárom évvel később a golgotai keresztfán is így címezi Pilátus három nyelven, héberül, görögül és latinul: "Názáreti Jézus, a zsidók királya" (János 19:19, 20.)*

*Otthontalanság, rettegés, Egyiptomba való menekülés... Jézus megkezdett földi útjának árnyékai.*

*Mária és József alázatos, Isten engedelmes gyermekeinek bizonyultak, magatartásuk és cselekedeteik igazolták ezt.*

*Az Atya, a bölcs Isten, egyetlen Fia, Jézus földi emberi életének gondozását nem bízta méltatlan emberekre. Mária méltó volt a kiválasztásra, az anyai feladatok teljesítésére. József elfogadja az isteni intést és feltétel nélkül engedelmeskedik az Úr utasításainak.*

*Istenünk változhatatlan, ma sem ad megbízást, feladatot az Ő szavát meg nem értő teremtményei számára. Az Ő szeme ma is látja megbízásaira méltó gyermekeit, ezért vigyázz kicsi mécsed pislogó világára is és "légy hű a kevésen", hogy nagy dolgokkal is megbízhasson Urad.*

*Egykor Betlehemben bezárt ajtók voltak... ma már milliónyi a bezárt, sőt berozsdásodott szívek ajtaja! Bár Sokak ajkáról zengne ez ünnepen a költő szava:*

"Koronát, trónust odaadál Jézus
Hogy a földre jövél értem.
De királyi helyet ad-e Betlehemed?
Nem ad egy kicsi bölcsőt sem.
Van hely a szívemben, Jézus,
Jere hát ide bé, óh, jöjj!"

*(Varga Tamás)*

## Kérdez a gyermek

**Ott fenn lakott a csillagok felett,
de amikor karácsony este lett,
lejött a földre, mint kicsiny gyerek.
És ó, a hidegszívű emberek!
Kis istállóban kellett hálnia.
Szalmán feküdt Ő, az Isten Fia.
Elhagyta érettünk az egeket.
Úgy-e, apukám, nagyon szereted?**

**Az apa nem szól. Olyan hallgatag.
De a kis kedvenc vár szavakat,
Odaszorítja vállára meleg,
kipirult arcát s tovább csicsereg.
Kicsiny gyermek lett, gyenge és szegény.
és ott aludt az állatok helyén,
szűk istállóban. Nem is érthetem.
Milyen meleg ágyacskám van nekem,
pedig csak a te kislányod vagyok.
S Ő, Isten Fia, Ő a legnagyobb,
szalmán feküdt, amikor született.
Úgy-e, apukám, nagyon szereted?**

**Kint csillagfényes hideg este... tél...
Bent apja ölén kisleány beszél.
Ott se nyughatott szalma-fekhelyén.
Futniuk kellett éjnek-éjjelén.
Halálra keresték a katonák.
Menekültek a pusztaságon át.
Milyen keserves útjuk lehetett.
Úgy-e, apukám, nagyon szereted?**

**Az apa leteszi a gyermeket.
Úgy-e, szereted? Úgy-e szereted?
Nem bírja már, el kell rohannia.
A jászolban fekvő Isten Fia
karácsonyesti képe kergeti.
Feledte és most nem feledheti.
Most a szeméből könnyre könny fakad.
Most vádakat hall, kínzó vádakat.
Elmenekülne még, de nem lehet.
Most utolérte az a szeretet.**

**S míg a szívébe égi béke tér,
mintha körül a hólepett, fehér
tetők, utak felett távol zene,
angyalok tiszta hangja zengene
szívet szólongató szép éneket:
Szegény lett érted. Úgy-e, szereted?** T. E.

## Gyertya

Kis karácsonyfa-gyertya. Szép fehér.
Felül törött. Talán semmit sem ér.
A belén észrevenni már, hogy égett.
S mégse dobom el mint semmiséget.
Nézem, elémbe állítom,
Majd a kezembe' forgatom.
A cirádáit, ferdeségét,
törött voltát, sok betegségét
mind tudom már, mind ismerem.
Igénytelen, értéktelen.
Szépsége, ékessége, ára
nincs semmi. Mégse dobom el.
Félre teszem karácsonyfára.
Majd a lángjába néz szemem,
s nem lesz nekem igénytelen, értéktelen.
Sok betegsége, ferdesége,
törött volta nem semmiség-e,
ha ott lobog az ágon s vezérlőm, világom
útmutató fény Betlehem felé?
Tekintetem sugarát issza,
lelkem száll századokon vissza:
a nagy csodát csodálja újra
és megremeg belé.
Magában semmi. Félredobnám.
De ha zöld fenyőről ragyog rám,
a szívem felviszi az égig,
az eget meg lehozza hozzám.
Kezembe' forgatom, nézegetem,
s valami egyre azt súgja nekem,
hogy ez a kis gyertya az életem.
Görbe, törött, beteg.
Valami, amit senki nem keres,
mert észrevenni nem is érdemes,
Végigélni se volna érdemes,
ha nem lenne karácsony...
ha ki nem gyúlhatnék sokadmagával
karácsonyesti csodálatos fákon...
ha Betlehem felé utat mutatva,
nem ragyoghatna, nem világolhatna,
végigélni se volna érdemes.
De van karácsony, s én úgy szeretem
kis gyertyaéletem.
Ameddig karácsonyra vártam,
értelmét, célját soká nem találtam.
Míg egy szép, angyalénekes,
halk estén Betlehembe értem,
s fel nem ujjongtam: Most már értem.
Most már tudom, miért is élek
Ezen a nagy, sötét világon:
Hogy világítson kicsi gyertyalángom
előre, Betlehem felé
és megváltatlan, Megváltóra váró,
sok emberszív dobbanjon meg belé.
Kis karácsonyfagyertya. Szép fehér.
Felül törött, talán semmit se ér,
De ha zöld fenyőről ragyog rád,
a szíved felviszi az égig,
az eget meg lehozza hozzád.

T.E.

## "IKÁBÓD"

*(I. Sámuel 4. rész)*

Vesztett csata. Rossz hír hallás. Koraszülés. Ikábód. Így követik egymást az események. Veszteségek érnek — rossz híreket kapunk, jön az össze-esés, jön a koraszülés. Egyikünk úgy járt, mint Péter a Gecsemánéban, megtagadja Jézust. Ezt mondja:

"Nem ismerem azt az embert!"

Pedig Péter férfi volt, bátor férfi volt a javából! Még a víz tetején is járt az Úrral. A másikunk elveszti minden reményét, úgy magára, mint családjára nézve, mint közösségére nézve és ezt mondja: "Ikábód!" — Nincs értelme tovább küzdeni, oda van a dicsőség!

Kedves Testvérek, ilyenekkel szomorítjuk Istent, az Atyát! Kegyelem az, hogy még ilyen esetekben sem fordul el tőlünk! Isten Igéje mondja, hogy Ádám bukása óta 'nélkülözzük az Isten dicsőségét. De ez még nem jelenti azt, hogy "odavan" Nem. Isten dicsősége sokféleségéből keveset ismerünk. Ismerjük: Szentség, Tökéletesség. Örökkévalóság, stb. Egyik jobban sugározza a fényt, mint a másik. Akkor fogjuk mi ezt látni, amikor egyszer megjelenünk mi is előtte, az Atya előtt és utána Jézus Krisztussal e földön, dicsőségben! E földi testében még az Úr Jézus is nélkülözte a dicsőséget, mert ez földi szem számára érzékelhetetlen. A János 17:5 feljogosít bennünket erre a feltevésre: "Most te dicsőíts meg engem Atyám te magadnál azzal a dicsőséggel, amellyel bírtam Tenálad a világ létele előtt" — mondotta Urunk a főpapi imájában azon az utolsó éjszakán.

Karácsony éjjelén erről a dicsőségről énekeltek az angyalok a betlehemi mezőkön! Ez előtt a dicsőség előtt földre hullottak a pásztorok, mert úgy érezték, hogy elhagyja őket minden, ami földi s csak a mennyei ének mennyei irányítása töltötte el őket, amelyet az angyalokon keresztül észlelhettek. Betlehemben többről van szó, mint Isten ládájáról. Itt az egyszülött Fiúról, Jézus Krisztusról, a Győztesről, a királyok Királyáról van szó! Ez már dicsőség! Ez már "Kábód"! Nem elmúló! S nem "Ikábód"!

A karácsony hajnalának a dicsősége ez! Isten Fia dicsősége! Erről énekeltek az angyalok. Jézusról, Aki megszületett. Ő az Isten dicsősége!

Pál apostol a Galatákhoz írt levelében így sír és így ír:

"Gyermekeim! Kiket ismét fájdalommal szülök, hogy kiábrázolódjék bennetek Krisztus!" *(Gal. 4:19.)*

Igen, azért van távol a földtől a dicsőség, mert olyan kevés emberben ábrázolódik ki igazán Krisztus! — Ezért kénytelen ez a világ nélkülözni az Isten dicsőségét. Milyen kár! Kedves testvérek! Szülni csak fájdalommal lehet. Ez is Istentől van így. Az idők méhében a terhesség ma mennyi idős? Ki tudná ezt megmondani? A szülés ideje mikor telik be, ki tudja? Vajon meddig bírja még hordani az idő terhét, ki tudja? Egyet tudunk: Itt nem lesz koraszülés, de nem lesz túlhordás sem, mert "Nem késik el az ígérettel az Úr, mint némelyek késedelemnek tartják, hanem hosszan tűr érettünk. Nem akarván azt, hogy némelyek elvesszenek, hanem, hogy mindenki megtérésre jusson." *(II. Péter 3:9.)* Igen. Ma ez az Isten Adventjának jellemzője: Ő tűr értünk! A mi Adventunk jellemzője pedig ez: Mi várjuk az Úr Jézust, Aki megígérte, hogy el fog jönni érettünk, az övéiért. Így hangolódik egymáshoz, Isten és az ember. Türésben és várakozásban, mert tűrni és várni tudni kell és bírni kell. Cél, megbízatás és erő nélkül senki ne fogjon ezekbe bele. Ma ez az adventi Ige! Ma ez a karácsonyi üzenet! Örvendezzünk ezen, mert az Atya egyszülöttjének kijáró dicsőséget, az Úr Jézus megosztja majd velünk.

Áldott, aki jön az Úrnak nevében! Bizony jövel Uram Jézus! Ámen!

Budapest, 1966. nov. 22.

Az Úrban testvéretek,
*Tóth Sándor*

* * *

Magyarázat: Kábód, héber szó, magyarul dicsőség. Az 'i' fosztóképző, abban az esetben, ha előtte áll a főnévnek, mint pl. itt Ikábód lesz, ami azt jelenti 'oda van a dicsőség'!

# Az Ótestamentum a keresztyénség előtt

Amikor e szolgálatra fel lettem kérve, közölték velem a témát is, ami így hangzik: "Az Ótestamentum a keresztyénség előtt". Én biztosra vettem, hogy nem a Bibliának, mint szent könyvnek, a keresztyénség előtti részéről óhajtanak egy összefoglalót, hanem — mint azt a testamentum szónak magyarosabb alakja oly szépen kifejez — az Ószövetségnek ezen részeiről, amelyekben Isten az emberrel szövetséget kötött. Nem szükséges annak bizonyítása, hogy a szövetségkötéshez két fél szükséges.

Isten részéről a szövetségkötés az ember javáért történt. Az ember Istent meg nem károsíthatta volna szövetség nélkül sem; de hogy az ember Isten áldását elnyerhesse és élvezhesse, szüksége volt egy olyan szövetségre, vagyis egyezségre, ami őtet is felelősségre kötelezte és megismertete vele az isteni parancsolatok megtartásának áldásai mellett a parancsolatok megszegésének káros voltát is. Ha nem tudta volna az ember, hogy mit vár tőle Isten, nem élhetett volna akarata szerint.

Bár témánk az Isten és ember közötti viszonynak a keresztyénség előtti korát foglalja magában, mégis szükséges, hogy figyelembe vegyük az Ószövetségnek a keresztyénségre való hatása mellett a Krisztus utáni kornak az előző korra való visszatükröződését is. Azt sem szabad figyelmen kívül hagynunk, hogy az apostoli kortól napjainkig is eltelt kétezer év és annak dacára, hogy az Isten Lelkének ihletése által írott könyvek vannak kezünkben, a korunk modern szokásainak és elvilágiasodott teológiájának hatása alól teljesen mégsem vonhatjuk ki magunkat. Így meglátásainkat a múltra vonatkoztatva, befolyásolhatja jelenünk is. Viszont az Ótestamentum ismerete is csak akkor érték részünkre, ha az a mi lelki üdvösségünk ügyét szolgálja és figyelmünket Krisztus felé irányítja.

Az Evangéliumok olvasása közben azt látjuk, hogy Jézus gyakran idézte az Ótestamentumban megörökített, reá vonatkozó próféciákat. — Ugyanazt ajánlja tanítványainak is: "Tudakozzátok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök örök életetek és ezek azok, amelyek bizonyságot tesznek rólam." *(János 5:39.)*

Az apostolok a Krisztusról való bizonyságtételük mellett szintén gyakran hivatkoznak az Ótestamentum azon kifejezéseire, amelyek a Krisztus istenfiúságát igazolták.

Péter apostol így emlékezik meg azokról, akik a múltban a krisztusi kor eljövetelét várták:

"...Amely idvesség felől tudakozódtak a próféták, akik az irántatok való kegyelem felől jövendöltek. Nyomozódván, hogy mely vagy milyen időre jelenté azt ki a Krisztusnak ő bennök levő Lelke, aki eleve bizonyságot tett a Krisztus szenvedéseiről és az azok után való dicsőségéről. Kiknek megjelentetett, hogy nem magoknak, hanem nekünk szolgáltak azokkal, amelyekkel most hirdetnek néktek azok, akik prédikálták néktek az evangyéliomot az egekből küldött Szent Lélek által; amikbe angyalok vágyakoznak betekinteni."

*Péter I. 1:10—12).*

*(Folytatás a következő számban)*

# Búcsúest a Menházban

Október 17-én, vasárnap este az éneklisteletünk keretében búcsúzott Menházunk népe, a környéken lakó testvériség és barátok köre, Haydn János és kedves neje testvéreinktől, akik Kurtz igazgató testvéreket helyettesítették, míg ők szabadságukon voltak. Hat hetet töltöttek a búcsúzó testvérek Menházunknál és kedves, megnyerő modorukkal, szolgálatkész magatartásukkal megnyerték a Menház lakóit és barátait. Szívünkbe és emlékünkbe véződött képük és emlékük.

Rövid istentiszteletünket Kurtz ig. testvér vezette le. Egy vidám ének és Kovács Ferenc testvér imájával nyílt meg. Több ének elhangzása után Haydn testvér lépett előre és közvetlen, de megható szavakkal búcsúzott a jelenlévőktől. Búcsúszavai bizonyságtétel volt arról, mennyire élvezte itt töltött idejét, mennyire szívéhez nőtt, megszerette az itteni közönséget. A Menház lakóinak magatartása és magaviselete elismerést és dicséretet érdemel. Az Istentiszteletek és imaórák látogatottsága örömet gerjeszt és lelkesítő. A figyelmes hallgatás szinte megihleti és felemeli az igeszólót.

Boldogan gondol vissza erre a hat hétre, amit itt eltöltöttek és vágyakozni fog vissza. Záradékul kérte a gyülekezetet, énekeljék el vele kedvenc énekét: "Ha Isten békéje lakja szívemet... Az ének elhangzása után kedves felesége, a megkedvelt és szeretett Haydn testvérnő jött előre búcsúzni. Az igazi meghatottság sugárzott szavaiból. Itt-ott megcsukló hangon mondotta, mennyire megszerette az otthont és lakóit; mennyire élvezte a munkát, úgy a konyhán, mint a bentlakók testi-lelki gondozásában. Felejthetetlen kép rajzolódott és vésődött mindenkinek szívébe és emlékébe.

A szeretet karjaival ölel mindenkit és az Úr gazdag áldását kívánja mindenkire!

A búcsúzkodó beszédek között Kurtz igazgató testvér rövid, de velős megjegyzésekkel méltatta a Haydn házaspár nagy szeretetét és áldozatkészségét a Menházzal szemben. Kiemelte és méltatta Haydn testvérnő önfeláldozó, fáradhatatlan szolgálatkészségét. Bámulatos testi és lelki erőről tanúskodott teljesítménye, — öregjeink testi-lelki bajainak kezelésében. Mindenben a legnagyobb nyugodtságot és jártasságot árulta el. Úgy az igazgatóság, mint a menház minden tagja, lakója, hálás elismerésüket és köszönetüket nyilvánítják és az Úr gazdag áldását kívánják Haydn testvérekre. Az "Isten áldjon míg viszontlátunk" című énekkel és imával zártuk be az ünnepély ezen részét, ami után, Kurtzné igazgatónővér szeretetvendégséghez hívta a gyülekezetet. Fagylalt, sütemények és hűsítő italok lettek felszolgálva. Majd a kivonulásnál mindenkinek alkalma volt kezetszorítani, egy-két búcsúszót mondani a Haydn házaspárnak. Többek ajkáról lehetett hallani: "Jöjjenek vissza hamar!"

# EGYETEMES IMAHÉT

(1967. JANUÁR 2—7.)

*Hétfő, január 2.*

Imatárgy: Hálát adni Istennek megalázkodással az elvett testi és lelki javakért. Bibliaszöveg: Zsol. 138.

*Kedd, január 3.*

Imatárgy: Egyetemes egyház. Jézus Krisztus imádkozott a keresztyénség egységéért. Egymástól elválasztó dogmákat az emberek állítottak fel. Amennyire lehet, törekedjünk az egységre s imádkozzunk ezért. — Bibliaszöveg: Jn. 17:1—11.

*Szerda, január 4.*

Imatárgy: A szenvedő nemzetek. Sokan élnek nélkülözésben úgy szellemi, mint anyagi vonalon. Imádkozzunk értük és tegyük értük, amit tehetünk. Bibliaszöveg: Mt. 25:31—46.

*Csütörtök, január 5.*

Imatárgy: Otthon és gyermeknevelés. A szó: Otthon, nagyon kedves, de ennek tisztaságára vigyázni is kell nagyon. A gyermeknevelésnek egyenesen művész kell és ennek felelőssége felmérhetetlen. Istentől kell kérni hozzá a bölcsességet. Bibliaszöveg: Mk. 10:13—16.

*Péntek, január 6.*

Imatárgy: Külmisszió. Nagy szükség van misszió munkásokra és arra is, hogy támogassák ezt a munkát. Csak az Evangélium változtathatja meg a világ helyzetét. Az emberi okoskodás fejre állította azt s visszahelyezni képtelen. Krisztus teheti meg egyedül. Bibliaszöveg: Csel. 1:6—8.

*Szombat, január 7.*

Imatárgy: Bel- és zsidó misszió. A külmissziót a belmisszió tartja fenn. a zsidók misszionálása benne van mind a kettőben. Megtérésükre vár az Úr. Bibliaszöveg: Csel. 2:29—39.

Testvéreim, nem írtunk össze sok bibliai verseket, de nem írtuk körül a mondanivalókat sem azért, hogy hozza mindenki a maga gondolatát ezekkel az irányt adó gondolatokkal kapcsolatban, röviden, de tömören s aztán fektessék a súlyt az imádkozásra. Az imaórát vezető testvér testvér ne tartson prédikációt s az imádkozó testvér ne imádkozza el a másik testvér imádkozási idejét. Ha valahol nem lehet imahetet tartani, ott esetleg egy vagy két család, s ha ez sem lehet, akkor a család tartsa meg azt az itt feltüntetett imatárgyak alapján.

*M. A.*

# AZ ISTEN KÜLDÖTTE

**(Folytatás a 3. oldalról)**

Krisztus földre jövetele félreérthetetlen jele annak, hogy Isten kapcsolatba akar lépni veled. Karácsony nemcsak néhány hangulatos órát nyújthat neked, hanem életed döntő változatát.

Nem tudom, hogy készülsz az ünnepre? Nagy programmal, vagy csendesen akarsz-e túljutni rajta. Talán azok közé tartozol, akiknek semmit nem jelent ez a hagyományokkal kicicomázott ünnepség.

Hadd mondjam éppen neked, hogy nem a hangulatos gyertyafény, nem a dúsan megrakott asztal, sem a pompás egyházi szertartás nem képezik karácsony lényegét. Ezek mind mellékes dolgok. A középpontban ott áll ez az üzenet: Isten szeret téged, eljött, hogy megkeressen, kapcsolatba lépjen veled és boldoggá tegyen. Mi pedig, akik ismerjük ezt az üzenetet, igyekezzünk arra, hogy el ne takarjuk a lényeget.

"Az övéi közé jött és az övéi nem fogadták be. De mindazok, akik befogadták, akik hisznek az Ő nevében, hatalmat adott, hogy Isten gyermekeivé legyenek." *(János 1:11—12.)*

Kellemes ünnepeket kívánok minden olvasónak!

*Johann Macher*

# Gyászjelentés Philadelphiából

*Wágner Sándorné* nővérünket többen ismerték kedves lapunk mai olvasói közül. Évekkel ezelőtt az ottani magyar baptista hivő gyülekezetnek volt értékes tagja sokáig. Egyike volt azoknak a megszentelt életű komoly keresztyéneknek, akik nagyon megfigyelték Jakab apostol azon intését, mely szerint: "Legyetek pedig cselekvői az Igének, nemcsak hallgatói" *(Jak. 1:22.)*. Jellemző volt róla, hogy amit nyert vasárnap az Igehirdetés alatt, nemcsak maga alkalmazkodott ahhoz, hanem tovább adta azt azoknak, akik nem vettek időt és alkalmat arra, hogy résztvegyenek az áldott istentiszteleteken és más összejöveteleken.

Meg volt áldva ügyes beszélő tehetséggel s azt többször felhasználta az Úrról való vallástételre. — Kerültek más ilyen igyekvő lelkek körülte s ezek egymást erősítették a szép szolgálatban. A Szent Lélek fel is használta az ilyen tényekedéseket a szent ügy előmozdítására s a figyelő lelkek üdvére.

Az általános női ügyességei közé tartozott a művészies hímzés és hasonló munka. A világvárosokban keresettek voltak remekművei. Ezt főleg csak azért említjük meg, hogy Wágner tv.-nőnk az Úrnak is sáfárkodott fínom tehetségével főleg a női egylet körében.

Az utóbbi években egy helybeli baptista időseknek való otthon lakói voltak szintén csak nagyon hű keresztyén férjével, akivel kevés híján 60 évi boldog házasságban élt. Ott ütött utolsót részére az óra nov. 1-én. Ugyanannak az intézetnek kápolnájában történt a temetési istentisztelet is, amelyen számosan jelentek meg gyülekezetek tagjai és persze a Gyenei—Péter hívő családok köréhez tartozók. 81 éves korában hívta haza nővérünket az Úr, aki testileg Magyarhonban született, de lelkileg Philadelphiában a Rev. Kovács Miklós tv. pásztorsága alatt.

Vigasztalja meg az Úr a k. Wágner testvérünket és a bánatos rokonokat. Igen, mindnyájunkat, akik ismertük és nagyon értékeltük őt. "Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg" *(Jel. 14:13.)*.

*Major Mihály*